

ordning. I det man paa en kunstig Maade opretholder en Industri, som ikke har Levebetingelser her i Landet, kaster man simpelt hen i stort Omfang Værdier ud af Vinduet, som ikke komme Forbrugerne til gode, ikke Statskassen til gode, og kun i forholdsvis ringe Omfang Fabrikanten og Arbejderne til gode, medens de i øvrigt gaa tabt ved denne uheldige og uhensigtsmæssige Ordning.

For den Kødtske Fabriks Vedkommende blev det godtgjort, at Statskassen kunde staa sig ved at pensionere alle Arbejderne med fuld Arbejdsindtægt, pensionere Fabrikanten i det væsentlige med hans Fortjeneste og at godtgøre Fabrikanten, hvad Fabrikken stod ham i, det vilde være en glimrende Forretning for Statskassen, naar den saa kunde faa den virkelige Told af Varerne. Det er et typisk Eksempel, men det er ingenlunde enestaaende. Naar vi nu nedsætte Tolden paa den Vare til 1 Kr. 30 Øre pr. Kilo, er det jo et Fremskridt, og det er en Foranstaltning, hvorved der, som ved forskellige andre af vore Nedsættelser, vil blive lukket op for en Mængde Varer, for hvilke der faktisk nu er Indførselsforbud. Men endnu er Tolden absolut meget høj, det er en Told, der nu gennemsnitlig vil andrage ca. 30 pCt. af Værdien, og med den Told antager jeg dog, at vedkommende Fabrikation vil kunne klare sig.

Under Ændringsforslag Nr. 159 ere de „trykkede“ Varer, som ere en af de Varegrupper, der bære den højeste Told efter den nugældende Toldlov, nedsatte ret betydeligt. Det er væsentlig trykkede Sirtsesstoffer, Kjølestoffer, Forklædestoffer, i Regelen billige Ting — der er ogsaa kostbare Ting, men Hovedmassen er ganske overvejende almindelige Forbrugsgenstande. Her er det saaledes, at Tolden paa Grund af Forandringer i Fabrikationsforholdene, i Forhold til Varernes Værdi er bleven 2—3 Gange saa høj, som den var i 1863. Baade af Hensyn til, at den Vare gaar ind i det almindelige Forbrug, og af Hensyn til, at Tolden er bleven saa meget højere, end man i 1863 mente, den skulde være, saa at den staaar i uforholdsmæssig Forhold til Værdien, var en Nedsættelse i høj Grad nødvendig. Regeringen har da ogsaa nedsat den fra 1 Kr. 33 Øre til 1 Kr. i sit oprindelige Forslag og stiller yderligere Ændringsforslag om at nedsætte den til 80 Øre. Vi staa her overfor en meget klækkelig Nedsættelse, som sikkert er paa sin rette Plads.

Ved Ændringsforslagene under Nr. 160

og 162, der angaa Trikotage og hæklede Arbejder af vegetabiliske Stoffer — det er væsentlig den saakaldte Bomuldstricotage —, har Flertallet stillet Forslag om at føre denne Vare ikke alene ned fra den nu bestaaende Told af 1 Kr. 33 Øre til 1 Kr. pr. Kilo, saaledes som Regeringsforslaget gik ud paa, men ned til 80 Øre. Der er maaske neppe en Varegruppe, hvor Tolden paa en af de almindeligt benyttede Forbrugsartikler staaar i et saa skrigende Misforhold til Værdien; der er visse Varer, og det netop af de almindeligst benyttede, hvor Tolden er høj oppe over 50 pCt. af Værdien, svingende endog mellem 50 og 80 pCt. af Værdien. Det er overflødigt at sige, at paa saadanne Varer er der naturligvis Indførselsforbud.

Ændringsforslag under Nr. 163 angaar ensfarvede, ikke mønstrede Varer; her nedsattes det oprindelige Forslag, der foreslog en Nedsættelse fra 85 Øre til 65 Øre, yderligere til den Sats, 60 Øre, som er i Overensstemmelse med, hvad der blev foreslaaet af Folketinget i 1897. Jeg skal i øvrigt bemærke, at med Hensyn til trykkede Varer og Bomuldstricotage er det her foreslaaede lavere end det, der blev foreslaaet i 1897 af Folketinget. Disse ensfarvede, ikke mønstrede Bomuldsvarer ere Varer, hvorpaa den nuværende Told i Forhold til Værdien andrager fra 50 til 60 pCt., og paa adskillige Artikler er den væsentligste Del af Beskyttelsen udnyttet, og det viser sig da ogsaa, at det er en Vare, hvor Indførselen stiger meget langsomt og ikke i mindste Maade i Forhold til Forbruget. Fra 1892—94 var den 500,000 Kr.; efter det nuværende Gennemsnit fra 1902—04 var den 550,000 Kr.

Under Nr. 166 falder blegede Bomuldsvarer og andre Varer af vegetabiliske Stoffer. Tolden der er nu 50 Øre, Finansministeren foreslaar 45 Øre, og dette foreslaas her nedsat til 40 Øre. Det er en meget stor Varegruppe, næst efter den store Uldvareposition, vist den vigtigste, og berører en Mængde ganske almindelige Artikler, navnlig henhørende til den personlige Beklædning, Skjorter og anden Underbeklædning, Lagener, Dækketøj og den Slags Ting. Regeringen har delt den i en lavere og højere Position; den lavere Position er under det, som Folketinget vedtog i 1897, og den højere gaar nu ned til det, som Folketinget vedtog, og det er en meget væsentlig Nedsættelse i Forhold til det bestaaende. Uldgodspositionen, som berøres af Ændringsforslagene under Nr. 170—80, er jo den største af alle Toldpositionerne, d. v. s. den,